

Vaya una manera de tractar de burros a n' els seus *correligionarios*. Si jo fos republicà *unionista* com aiu ell, li diria gracias... capacitat, ó gracias *Angeló*.

El según número del valent periódich nacionalista *Serém* publica un interessant article, titulat «Perill Castellá.—Invasió de corbs», que comensa aixís:

«Després de la festejada pérdua de Cuba, ja 'ns ho podíam ben pensar els catalans que á la nostra terra ni volarian folls els negres aucellots que cria la meseta de las grans immoralitats públicas, dels toros, dels afemiats xulos, afamats de nominas y d'aires sanitosos; d'aquell centre ple de negrors, avian els corbs infrigint las lleis que haurian de tindre per mes sagradas y protegits per legalitats xorcas deixan que las *aves de rapiña* vinguin á malmétre nostres fruits, que empestin nostres camps, volent que ab sos mals fets y males fesomias els desnaturalisin y que vagin avant l' imbecilitat y la droperia, car aquestas bestiolas la peresa els hi es vida.» Aquets aucellots, que encara no estaban classificats per Linneo, Cuvier, ni per cap dels mes celebrats naturalistas del sigle passat, y que avuy descriu magistralment un zoólech tarragoní; causan la ruina de Catalunya. Y pensar que també hi han catalans que 'ls mantenen quitantho de la boca! Criéu corbs y vos treuran els ulls.

En el número 16 del periódich nacionalista *Fivaller* hi ha un ben escrit article d' en Santiago Gubern, plé de sabiduria y doctrina experimental, en' el que entre altres cosas diu lo següent:

«Tot es odi á Castilla. No s' hi veu en l' esperit castellá una guspira d' amor ni de prohisme. Castellá, com l' angel llegendari, te missió d' extermini. Avuy per avuy Catalunya es la víctima; demá ¡qui ho sab!»

Y aixó que diuen que *Cataluña es la región más favorecida y más mimada por los gobiernos del Estado español*. Ya ho veiem ja. De tant que t' estimo, t' apunyego.

Llegim que á Barcelona el Sr. Manantiales ha fet retirar las banderas catalanas que s' habian colocat á las entitats nacionalistas en commemoració á la trista data de 11 de Setembre de 1714. *Bueno* y dels cors dels catalans, ¿qui las entreurá las banderas? No son capassos, ni els *manantiales* ni las *fuentes*.

Els carlins, aquells *braus* defensors del D. P. R. (Duros, Pessetas, Rals) han tret en tot' Espanya tres ó quatre diputats de la seva *ideya*; en las últimas eleccions. Nosaltres els hi aconsellém una cosa, que proclamín representant del partit á n' en Vazquez Mella (qui 'n nom mes bonich), y cada vegada que hi hagin eleccions, tots els carlins que 'l votin á n' ell. D' aquesta manera no s' exposan, com

ara, que á las vinentas eleccions se quedín sense cap *diputado en el Congreso*. Lo qual seria la *muerte del alma* del partido, perque la del cos, ja fa temps que va tenir lloch.

El *concejal republicano* Sr. Zurdo de Olivares també s' ha presentat candidat á la diputació á Coris pel districte de Boltaña (Huesca). No sabém á horas d' are que hagi surtit *diputado de la Nación*, pero si aixís fos, felicitem á n' els boltanyenchs, especialment á n' els industrials, venedors de llet, etc., etc.

Llegeixo: «El Sr. Salmerón no ha querido aceptar la controversia pública á que le retaron varios elementos del nacionalismo radical, con objeto de demostrarle la razón de ser del catalanismo y combatir al mismo tiempo, por viejo é inservible, el famoso programa de las cuatro unidades.»

D' aixó s' en podria fer un sainete ab un acte titulat *Las fugidas d' estudi d' un kraussista ó un filósofo de potas á l' aiga*. Lo trist es que no siguent aquesta precisamen sino molts altres las vegadas que aquestos *redemptors* de Catalunya, eusenyan, no l' orella, sino las orellas y las dents y tot, encare hi han xays que flachs y macilents, tras, tras, tras, van cap al camp á menjar herba.

Diu un periódich: «Se asegura que el Sr. Garriga y Masó, candidato ministerial por el distrito de la Seo de Urgel, ha puesto á disposición de sus amigos para que *obsequien* á sus electores, la respetable suma de 75.000 pesetas». D' aquesta gent jo no 'n diria diputats *ministerials* sino diputats *peseteros* ó encára millor diputats *auríferos*. Y després dirán que *aixó* representa á tal ó qual districte! ¡Farsants!

A la «Associació Popular Catalanista», al «Aplech Catalanista», al «Progrés», al «Centre de Dependents de Comers y de la Industria» y en altres varias societats s' han efectuat grans vetlladas, pera commemorar l' aniversari del 11 de Setembre de 1714. A la «Associació catalanista Bruniquer» d' aquesta Vila 's va tenir que desistir de celebrar dita vetllada á última hora, pel motiu d' estar gayrabé tot Granollers enfeynat ab las eleccions.

CARAMBA.

El somni d' un candidat

Per fi, al últim ¡diputat!
¡Ya era hora! tanta espera y tant anar al darrera de tothom; ja s' acabat. Ara sí que ja tinch l' acta, es dir, no la tinch encara, pro si no la guanyés ara... sería faltarme al tracte. Els electors tots contents, el districte en pes ab mí, crech que be deurá serví

la pluja d' or...
Tal volta algún papanata dirá tens l' acta de plata y t' ha costat un tresor...

Ja som aquí, dos cents vots, tres cents, quatre cents cinquanta, mil, dos mil, tres mil quaranta, faltan á votá 'l nebots, els amichs y molts adictes; l' elecció será nodrida, la més gran y més *reñuda* de tots aquestos districtes...
¿Quánts vots te 'l meu contrincant? tres mil dotze.—¡Llamp del sostre! si 'n fuig algún del camp nostre pot surtir éil triomfant.

¿Quánts vots té? Quatre mil trenta
Adiós, jo 'n tinch quatre mil; s' ha desviat el carril v ha anat al riu.
Quatre mil noranta tres...
Pillos que l' acte m' heu pres, de ma presencia fugiu.

Y 's desperta el candidat tremolós y horroritsat.

O d' A.

D' AQUÍ Y D' ALLÁ

Ha sortit un nou periódich nacionalista titulat *La Nova República*. Dit periódich defensa igualment al nacionalisme y á la república. Benvingut sigui.

Han sigut denunciats els darrers números de *Nova Jlevor* de Igualada, y *Progrés* de Barcelona. Sentim de veras la desagradable nova y 'ls oferim 'l nostre modest concurs.

S' ha comensat la publicació d' una Biblioteca clásica catalana estampada correctament en ortografia moderna, edició económica, donchs cada cuadern costará un ral. La primera obra que 's donará á llum será l' admirable «Crónica ó comentaris del gloriosissim y invictissim rey en Jaume I. Per las suscripciones dirigirse als Srs. Ferrer y Vidal, Sant Gil, 23, impremta, Barcelona, y á Girona á casa de D. Vicents Martí, encuadernador y representant de centres editorials.

A la Societat recreativa «Centre Católich» se va inaugurar una lápida dedicada á enlitr la memoria del que fou digne president y acreditat notari d' aquesta vila D. Joan F. Alesán. Aplaudim l' acort d' aquella Junta.

El nostre amich y company En Marcel Riu, redactor de *La Tralla* ha sigut nomenat secretari de la Comissió benéfica catalanista «La Reixa.»

Avuy fa vuit dias que va morir, víctima de rápida y terrible malaltia el Sr. Bertrán, pare del nostre company y amich En Pere Bertrán, y espós de la reconeguda llevadora D.ª Ignés Colobrans. A n' el nostre amich y á tota sa estimada familia, enviém l' expressió del nostre sentiment per tan irreparable pérdua. (D. E. P.)

A última hora, segons ens comunican, ha surtit diputat per Granollers el Sr. Plaça, regionalista, per haber sigut anuladas algunas actas del ministerial Sr. Travé. Entre aquestas actas anuladas, figuran algunas de Granollers, de Cardedeu y La Roca.